

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 2769/22
20.9.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Сање Агатоновић, председника већа и судија Данице Косовац и Радмиле Радић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Дадасовић, адвокат из Београда, Кондина 7, против тужених ГГ и ДД, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислава Ристић, адвокат из Београда, Крунска 41/19, ради утврђења, одлучујући о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 27480/19 од 16.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.9.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужилаца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 27480/19 од 16.12.2021. године, у другом и трећем ставу изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 27480/19 од 16.12.2021.године, првим ставом изреке дозвољено је објективно преиначење тужбе из поднеска тужилаца од 28.10.2021. године. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да су тужиоци сувласници породичне стамбене зграде саграђене на кат. Парцели ..., објекат број ..., који се налази у ..., који део објекта сада носи кућни број ..., и сразмерно право коришћења катастарске парцеле ..., евидентирано код РГЗ-СКН Звездара, уписано у лист непокретности број ... КО ..., и то тужилац АА са 1/4 идеалних делова, тужилац ББ са 1/8 идеалних делова и тужиља ВВ са 1/8 идеалних делова исте непокретности, што би тужени били дужни да признају и трпе да тужиоци право сусвојине упишу код Републичког геодетског завода у лист непокретности број ... КО ... Трећим ставом изреке обавезани су тужиоци као солидарни дужници да туженима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 102.000,00 динара.

Благовремено изјављеном жалбом, из свих разлога прописаних чланом 373 став 1 Закона о парничном поступку, (“Службени гласник РС”, бр. 72/11...18/20) тужиоци су побијали првостепену пресуду у другом и трећем ставу изреке. Трошкове другостепеног поступка опредељени су тражили.

Испитујући правилност првостепене пресуде у побијаном делу сагласно овлашћењима предвиђеним чланом 386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је оценио да жалба тужилаца није основана.

У поступку пред првостепеним судом нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а изрека првостепене пресуде у потврђујућем делу је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни разлози о битним чињеницама, тако да се она неосновано побија указивањем на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, родитељи тужилаца - сада пок. ЂЂ и сада пок. ЕЕ - купци, са ЖЖ и ЗЗ - продавцима закључили су уговор о купопродаји дана 29.12.1962. године и по том уговору купили су 1/2 идеалног дела куће у ... број ... у ... Уговором је предвиђено да сваки продавац продаје по 1/4 од целокупног имања за купопродајну цену од 1.500.000,00 тадашњих динара, на који начин купци ЂЂ и ЕЕ, добијају по 1/4 идеалног дела предметног имања. Решењем Првог општинског суда у Београду О 589/67 од 15.5.1968.године, проглашен је писмени тестамент пред сведоцима завештаоца ЕЕ, а за наследнике на заоставштини која се између осталог састоји од права својине на 1/2 идеалног дела зграде у Улици ..., оглашени су кћерка оставиље ИИ и син оставиље ББ (тужилац). Сада покојни ЂЂ - отац тужилаца је у својству поклонодавца, са тужиоцем АА у својству поклонопримца закључио уговор о поклону дана 13.5.2008. године, којим је констатовано да поколодавац поклања поклонопримцу непокретност која се налази у ... у Улици ..., на катастарској парцели ... Према изводу из земљишних књига од 24.8.1969. године, на непокретности у ... улици број ..., са правом власништва били су уписани ЖЖ и ЗЗ са уделом од по 1/2. Уговором о продаји и куповини од 6.6.1972.године, ЖЖ је као власник 1/2 идеалног дела куће у ...у ..., продао 1/2 непокретности сада пок. ЈЈ, док је уговором о продаји и куповини од 25.4.1973. године, ЗЗ, као власник 1/2 куће у ... број...у ..., продала 1/2 непокретности купцу ДД. Након смрти ЈЈ, за наследника на њеној имовини коју, између осталог, чини право сувласништва на 1/2 идеалних делова непокретност - породичне стамбене зграде у ... у ... број ..., укњижене у земљишно-књижни уложак број ..., Катастарске општине ..., катастарске парцеле ... у А листу непокретности, оглашена је кћерка оставиље - КК. Према уговору о продаји непокретности закљученом између КК - продавца и ГГ – купца (тужени), утврђено је да је КК - власник дела приземља стамбене зграде лево од улаза у дну катастарске парцеле број ... КО ..., на основу ЗКУЛ број ..., која се састоји од веранде, предсобља и собе у површини од 14,20 м2, продала наведену непокретност купцу ГГ (тужени). Према препису листа непокретности Републичког геодетског завода број ... КО ... од 28.12.2016. године, као носиоци права својине породичне стамбене зграде у ... број ..., са обимом удела од по 1/2 уписани су

ДД (тужени) и ЈЈ, са правом коришћења на земљишту на коме се налази наведени објекат.

Према исказу тужиоца АА, саслушаног у својству парничне странке, његови родитељи су купили 1/2 идеалних делова непокретности у ... у у ... број...и купљени део је добио број ..., под којим се и сада води и тужилац у том објекту станује. Његови родитељи нису укњижили купљену непокретност на своје име, а након тога, ЖЖ је преосталу 1/4 непокретности у ... број ... продао туженом ДД, а ЗЗ је преосталу 1/4 продала ЈЈ, с тим што је приликом закључивања наведених уговора наведено да се продаје по 1/2 идеалног дела непокретности у ... број ..., а у земљишним књигама на наведеној непокретности укњижени су ЈЈ и ДД. Тужени су одувек живели у једном објекту, док су тужиоци са оцем и мајком живели у другом делу који је касније добио број ... и купљена кућа тужилаца је остала у истом стању, није рушена, већ је дозиђивано, док је објекат у сувласништву тужених срушен и сазидан је нови објекат. Тужилац никада није живео у истој кући са туженима. Према исказу туженог ГГ, саслушаног у својству парничне странке, од кћерке сада покојне ЈЈ купио је 1/2 идеалног дела објекта у ... број ... у ..., док је другу половину тог објекта његов отац купио 1973. године и исти није у вези са објектом ба, где живе тужиоци АА и ББ. Никада није живео у истој кући са тужиоцима, а купљена кућа у ... број ... је срушена и саграђена је нова 2000. године. Између куће тужилаца и куће тужених постоји простор од 15-20 центиметара, и та два објекта никада нису чинила целину. Према исказу туженог ДД, саслушаног у својству парничне странке, он је 1/2 идеалног дела куће у ... број ...купио је од ЗЗ, а између његове куће и куће тужилаца постајао је зид, као и засебан улаз, који раздваја кућу тужилаца и његову кућу.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је у складу са чланом 20 став 1 и чланом 33 Закона о основама својинскоправних односа оценио да се на основу решења Првог општинског суда у Београду О 589/67 од 15.5.1968. године, као и уговора о поклону од 13.5.2008. године, као доказа приложених ради доказивања активне легитимације тужилаца, сувласничке заједнице и обима удела, не може закључити да ли су тужиоци сувласници и са којим уделима, као и у односу на коју непокретност постоји сувласничка заједница, па је применом правила о терету доказивања из члана 231 Закона о парничном поступку одбио као неоснован тужбени захтев, јер тужиоци ни у погледу објекта сувласничке заједнице нису приложили ни један доказ да је дошло до пренумерације броја непокретности која је предмет спора, нити су приложили решење надлежног органа о промени броја непокретности, па је нејасно да ли се ради о истом објекту или су у питању два различита физички одвојена објекта. По оцени првостепеног суда према евиденцији из јавних књига од 24.8.1969. године, власници куће број ... у ... улици у ... били су сада покојни ЖЖ и ЗЗ, а родитељи тужилаца - сада покојни ЂЂ и ЕЕ никада нису уписали своје право својине на по 1/4 идеалних делова непокретности те непокретности и према последњем стању из листа непокретности породична стамбена зграда у ... број ... уписана је као својина туженог ДД и сада покојне ЈЈ са обимом удела од по 1/2. Оценио је да родитељи тужилаца нису уписали своје право својине у јавним књигама, па нису стекли право сувласништва на непокретности у ... број ..., већ су друга лица уписана у земљишним књигама као сувласници, при чему тужиоци нису приложили ни један доказ да је дошло до пренумерације броја непокретности која је предмет спора са ... на ... (решење

надлежног органа о промени броја непокретности), као и да имају правни основ за стицање права сувласништва у траженим идеалним деловима на предметној непокретности.

Првостепени суд је применом одредби члана 199 Закона о парничном поступку дозволио објективно преиначење тужбе из поднеска тужилаца од 28.10.2021.године, с обзиром да је оценио да је исто целисходно за коначно решење односа између странака.

По оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право, дајући за своју одлуку у потврђујућем делу разлоге које у целости прихвата Апелациони суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку на исте упућује.

Неосновано се жалбом оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, указивањем да је на припремном рочишту предложено извођење доказа вештачењем од стране вештака геодетске струке у циљу идентификације предметне непокретности и да је тај доказ само поновљен након укидања претходне првостепене пресуде, па првостепени суд није могао одбити његово извођење и одлучити применом правила о терету доказивања.

Одредбом члана 228 Закона о парничном поступку прописано је да је странка дужна да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев или којима оспорава наводе и доказе противника. Из цитиране законске одредбе произлази да странке саме бирају између законом прописаних доказних средстава којим од њих ће доказати своје тврдње, односно оповргнути наводе противника.

Према одредби члана 7 и члана 231 став 2 у вези са чланом 228 Закона о парничном поступку, парничне странке су дужне да за своју тврдњу пруже доказе (правило о терету доказивања), а на тужиоцу је терет доказивања чињенице на коју се позива, јер је Законом о парничном поступку прописано начело диспозиције по којем су странке дужне да предложе доказе, док суд по службеној дужности доказе изводи само када се ради о располагањима недозвољеним у смислу одредбе члана 3 став 3 Закона о парничном поступку.

Имајући у виду наведено тужиоци су били дужни да изнесу све чињенице на којима заснивају свој захтев и да предложи доказе којима се утврђују те чињенице, односно они сносе терет доказивања оних чињеница које су битне за настанак или остваривање права.

Према стању у списима, тужиоци су у тужби и на припремном рочишту од доказа предложила писане исправе и саслушање парничних странака, а тужени су предложили грађевинско вештачење на околност да предметна зграда која је раније постојала више не постоји, већ да је тужени ГГ исту срушио и саградио нову уз приложено уверење Секретаријата за послове легализације објеката о поднетом захтеву за легализацију објекта, као и да се вештак изјасни да ли се ради о посебним објектима тужилаца и тужених. На рочишту одржаном дана 7.9.2018.године, након саслушања парничних странака, првостепени суд је одбио све доказне предлоге о којима није

одлучио, након чега је закључио главну расправу и донео првостепену пресуду, која је укинута решењем Апелационог суда у Београду Гж 9596/18 од 10.10.2019.године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. На рочишту за нову главну расправу одржаном дана 22.7.2020.године, пуномоћник тужиоца предложио је геодетско вештачење ради идентификације предметне непокретности, а код тог доказног предлога остао је и на рочишту одржаном дана 16.12.2021.године, с тим што је предложио да се вештак изјасни и да ли објекат носи ознаку броја ... и... Првостепени суд је тај доказни предлог одбио и закључио главну расправу. Правилно је првостепени суд одбио доказни предлог тужилаца за извођење доказа вештачењем, јер исти није предложен сходно члану 308 став 1 Закона о парничном поступку, односно најкасније на припремном рочишту, а тужиоци нису учинили вероватним у смислу члана 314 став 1 и члана 398 став 3 Закона о парничном поступку да без своје кривице исти нису могли да исти предложе на припремном рочишту, односно до укидања претходне пресуде.

Првостепени суд је сходно члану 8 Закона о парничном поступку правилно оценио изведене доказе појединачно и у међусобној вези и на основу резултата целокупног доказног поступка извео правилан закључак да се не може идентификовати објекат на којем тужиоци траже утврђење права сусвојине с обзиром на несагласност стања у листу непокретности у ситуацији када на истој кат. парцели постоји више објеката. Тужиоци су били у обавези да за своје чињеничне тврдње доставе и предложе доказе, а докази које су исти доставили и предложила у прилог основаности свог захтева нису довољни и адекватни за утврђење права сусвојине на означеној непокретности.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилном применом чланова 153 и 154 Закона о парничном поступку првостепени суд је одлучио о трошковима парничног поступка чију висину је определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе важеће у време пресуђења.

На основу изложеног применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужиоци нису успели са жалбом, то је сходно члану 165 став 1 у вези са чланом 153 став 1 Закона о парничном поступку одбијен као неоснован њихов захтев за накнаду трошкова другостепеног поступка, одлуком садржаном у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

